

Dosarul nr. 2ra-1288/17

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău – A.Miron

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de Maxim Ustimov în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Banca Comercială „ProCredit Bank” Societate pe Acțiuni împotriva Întreprinderii Mixte „Zitterra Jazz” Societate cu Răspundere Limitată, Maxim Ustimov cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cererea reconvențională înaintată de Întreprinderea Mixtă „Zitterra Jazz” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Băncii Comerciale „ProCredit Bank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea restituirii datoriei și cererea reconvențională depusă de Maxim Ustimov împotriva Băncii Comerciale „ProCredit Bank” Societate pe Acțiuni cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și recunoașterea restituirii datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Maxim Ustimov, s-a menținut hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 17 ianuarie 2013 BC „ProCred Bank” SA a depus cerere de chemare în judecată, completată ulterior, împotriva Întreprinderii Mixte „Zitterra Jazz” Societate cu Răspundere Limitată, Maxim Ustimov cu privire la încasarea creditului rămas în sumă de 8 534, 06 euro, dobânzii în sumă de 2 588,70 euro, penalității în sumă de 5 667,54 euro, în total suma de 16 790, 26 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 8 252,50 lei (vol. I, f.d. 2, 65, 133).

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat, că la 25 august 2011 a încheiat cu SRL „Zitterra Jazz” un contract de credit nr. 39004514/39002418 în mărime de 15 000 euro, echivalent în valută națională, format din două tranșe, prima în sumă de 11 200 euro și a doua în sumă de 3 800 euro pe un termen de 24 luni cu scadență la 26 august 2013. Executarea corespunzătoare a contractului dat a fost asigurată de Maxim Ustimov prin contractul de fidejusiune din 25 august 2011. Pârâții au încălcat în mod repetat prevederile contractuale, neachitând în termen plățile lunare. Reclamanta susține, că în adresa pârâților au fost expediate mai multe notificări, cea mai recentă fiind din 22 noiembrie 2011 nr. 39-1633, prin care s-a solicitat achitarea restanțelor acumulate, precum și rambursarea anticipată a sumei integrale a creditului, acordându-le un termen de achitare. În termenul stabilit datoria nu a fost achitată și nici nu au fost întreprinse careva acțiuni în scopul stingerii, cel puțin parțiale a datoriei acumulate.

ÎM „Zitterra Jazz” SRL și Maxim Ustimov au depus cereri reconvenționale împotriva BC „ProCredit Bank” SA, prin care au solicitat declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 09 octombrie 2012 încheiat între BC „ProCredit Bank” SA și Iurie Svîrnel, recunoașterea restituirii sumei de 159 002 lei sinecostul bunurilor mobile transmise în baza Actului de transmitere benevolă în posesie din 17 ianuarie 2012 (vol. I, f.d.115-116,158-160).

În motivarea cererilor reconvenționale ÎM „Zitterra Jazz” SRL și Maxim Ustimov au susținut, că pentru executarea corespunzătoare a obligațiilor asumate conform contractului de credit nr.39004514/39002418 au fost gajate bunuri mobile. La 17 ianuarie 2012 a fost încheiat cu BC „ProCredit Bank” SA acordul privind transmiterea benevolă în posesiune a bunului gajat. Conform acordului adițional nr.1 la contractul de gaj al bunurilor mobile nr. 39004514/39002418 (A) din 25 august 2011 au fost evaluate bunurile gajate în sumă de 159 002 lei. BC „ProCredit Bank” SA la 05 octombrie 2012, peste 9 luni de la transmiterea bunurilor, a întocmit un raport de evaluare a bunurilor mobile, prin care s-a stabilit prețul de piață 90 000 lei, iar preț de lichidare 77 000 lei. La 09 octombrie 2015 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a bunurilor mobile între BC „ProCredit Bank” SA și Iurie Svîrnel. ÎM „Zitterra Jazz” SRL și Maxim Ustimov menționează, că acționând cu rea credință BC „ProCredit Bank” SA a admis întârzierea nejustificată a vânzării bunurilor, ceea ce în consecință a dus la diminuarea bruscă a valorii lor. În acest context contractul de vânzare-cumpărare din 09 octombrie 2015 este unul ilegal, deoarece la încheierea acestuia BC „ProCredit Bank” SA nu a ținut cont de interesele debitorului gajist, al cărui interes îl reprezenta în cadrul contractului dat. Mai mult ca atât, BC „ProCredit Bank” SA nu a prezentat careva dispoziții de plată sau ordine de încasare a numeralului, prin care ar fi fost introduse sumele cu titlu de plată conform contractului din 09 octombrie 2012. Astfel, se poate conchide că acest act juridic este fictiv, la baza căruia nu a fost pusă intenția reală de a produce careva efecte juridice.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de BC „ProCredit Bank” SA, s-au respins cererile reconvenționale înaintate de ÎM „Zitterra Jazz” SRL și Maxim Ustimov, ca fiind neîntemeiate, s-a încasat în nod solidar de la ÎM „Zitterra Jazz” SRL și Maxim Ustimov în beneficiul BC „ProCredit Bank” SA cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică sumă de 1 000 lei, s-a încasat de la ÎM „Zitterra Jazz” SRL în beneficiul statului suma de 200 lei cu titlu de taxă de stat (vol. I, f.d. 225, 233-244).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Maxim Ustimov, s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 (vol. II, f.d. 55, 56-64).

La 12 mai 2017 Maxim Ustimov a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 februarie 2017, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată (vol II, f.d.73-75).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 februarie 2017, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 01 martie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește (vol. I, f.d. 70).

În aceste circumstanțe recursul, depus la data de 12 mai 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Maxim Ustimov este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că Maxim Ustimov indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurentei asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Maxim Ustimov inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Maxim Ustimov, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas